

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 549/2023-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u proširenom vijeću sastavljenom od sudaca Damira Kontreca predsjednika vijeća, dr. sc. Jadranka Juga člana vijeća i suca izvjestitelja, Branka Medančića, Slavka Pavkovića, Gordane Jalšovečki, Igora Periše, Renate Šantek, Đura Sesse, Ivana Vučemila, Ljiljane Hrastinski Jurčec, Dražena Jakovine, Mirjane Magud i Darka Milkovića članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice L. Ž. iz D. S., OIB: ... , zastupane po punomoćnici V. B. T., odvjetnici u D. S., protiv tuženice Z. b. d.d. iz Z., OIB: ... , zastupane po punomoćnici S. P., odvjetnici u Odvjetničkom društvu P. i P. u Z., radi utvrđenja i isplate, odlučujući o reviziji tuženice protiv dijela presude Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ-2698/2022-2 od 8. studenoga 2022., kojom je potvrđena presuda Općinskog suda u Zlataru, Stalne službe u Donjoj Stubici broj P-69/2021-14 od 6. lipnja 2022., u sjednici održanoj 18. prosinca 2023.,

p r e s u d i o j e:

Odbija se revizija tuženice kao neosnovana.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom u toč. I. izreke utvrđen je ništetnim dio odredbe sadržan u čl. 2. toč. 1. Ugovora o kreditu za kupnju motornog vozila broj ... od 21. travnja 2006., ovjeren kod javnog bilježnika Z. B. – P. pod br. OU-103/2006 od 25. travnja 2006., a koja glasi: "a temeljem Odluke o kamatnim stopama Z. b. d.d.". U toč. II. izreke prvostupanjske presude utvrđen je ništetnim dio odredbe sadržan u čl. 6. toč. 2. Ugovora o kreditu za kupnju motornog vozila broj 3206530113 od 21. travnja 2006., ovjeren kod javnog bilježnika Z. B. – P. pod br. OU-103/2006 od 25. travnja 2006., a koja glasi: " Za slučaj izmjene redovne kamatne stope u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Kreditora, Korisnik kredita pristaje da Kreditor povisi ili snizi iznos anuiteta iz prethodnog stavka, te se obvezuje plaćati tako izmijenjene anuitete." U točki III. izreke prvostupanjske presude naloženo je tuženiku da tužiteljici isplati iznos od 3.633,15 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

2. U toč. III. Izreke prvostupanjske presude naloženo je tuženici platiti tužiteljici na ime razlike preplaćenih iznosa kamata iznos od 3.633,15 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od dospijea, u visini pa do isplate na pojedinačne iznose kako je to pobliže navedeno pod toč. III. izreke prvostupanjske presude.

3. U toč. IV. izreke prvostupanjske presude utvrđen je ništetnim dio odredbe sadržan u čl. 1. toč. 2. Ugovora o kreditu za kupnju motornog vozila broj 3206530113 od 21. travnja 2006., ovjeren kod javnog bilježnika Z. B. – P. pod br. OU-103/2006 od 25. travnja 2006., a koja glasi: "uz valutnu klauzulu". U toč. V. izreke prvostupanjske presude utvrđen je ništetnim dio odredbe sadržan u čl. 6. toč. 1. Ugovora o kreditu za kupnju motornog vozila broj ... od 21. travnja 2006., ovjeren kod javnog bilježnika Z. B. – P. pod br. OU-103/2006 od 25. travnja 2006., koji glasi: "Korisnik kredita otplaćuje kredit u mjesečnim anuitetima u kunsnoj protuvrijednosti 302,41 CHF obračunatoj po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke, važećem za CHF na dan plaćanja."

4. U toč. VI. izreke prvostupanjske presude naloženo je tuženici platiti tužiteljici zbog ništetne odredbe o valutnoj klauzuli iznos od 17.156,60 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospijeca pa do isplate, u visini te na pojedinačne iznose kako je to pobliže navedeno pod toč. VI. izreke, a u toč. VII. izreke naloženo je tuženici platiti tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 9.600,00 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom u visini i od dospijeca kako je to navedeno u toč. VII. izreke prvostupanjske presude.

5. Drugostupanjskom presudom u toč. I. izreke odbijena je žalba tuženice kao neosnovana te je potvrđena prvostupanjska presuda, a u toč. II. izreke drugostupanjske presude odbijen je zahtjev tuženice za naknadu troška sastava žalbe kao neosnovan.

6. Ovaj sud je rješenjem broj Revd-680/2023 od 1. ožujka 2023., dopustio tuženici podnošenje revizije protiv dijela drugostupanjske presude zbog sljedećeg pravnog pitanja:

"Može li sud u postupcima u kojima tužitelji potražuju isplatu preplaćenih mjesečnih iznosa po osnovi ništetnosti odredbe o CHF valutnoj klauzuli, tužbeni zahtjev tužitelja umanjiti s tzv. potplaćenim iznosima odnosno negativnim tečajnim razlikama na temelju materijalno pravnih prigovora tuženika koji se odnose na razdoblje kada je tečaj HRK/CHF bio manji od tečaja HRK/CHF na dan isplate kredita?"

7. Postupajući po navedenom dopuštenju, protiv dijela drugostupanjske presude tuženica je podnijela reviziju pozivom na odredbu čl. 382. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19 i 80/22 - dalje: ZPP), zbog pravnog pitanja zbog kojeg je dopuštena te u reviziji predlaže ukinuti pobijanu drugostupanjsku presudu i predmet vratiti na ponovno odlučivanje drugostupanjskom sudu.

8. Tužiteljica nije dostavila odgovor na reviziju.

9. Vijeće Vrhovnog suda Republike Hrvatske prilikom vijećanja ocijenilo je da bi svojom odlukom odstupilo od dosadašnje prakse ovoga suda (odluka broj Rev-1277/2022-2 od 8. ožujka 2023.) te odluku povodom revizije u ovoj pravnoj stvari prepustilo

proširenom vijeću od 13 sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske sukladno odredbi čl. 390. st. 2. ZPP.

10. Naime, vijeće u ovoj pravnoj stvari je zaključilo da kod ništetnosti ugovora, pa tako i djelomične ništetnosti, svaka strana ima pravo zatražiti restituciju temeljem odredbe čl. 323. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23 – dalje: ZOO) te je osnovna pretpostavka da bi se moglo odlučivati o zahtjevu tuženice da je ista istakla protutužbeni zahtjev, procesnopravni prigovor radi prebijanja ili materijalnopravni prigovor prijebaja u smislu odredbi čl. 195. i čl. 196. ZOO. Vijeće je zaključilo da stoga nema mjesta umanjivati potraživanje tužitelja na ime ništetnih odredbi o valutnoj klauzuli sa onim iznosima kada je tečaj CHF bio niži od početno utvrđenog i to samo na temelju općenitih prigovora materijalnopravne naravi tuženice u odnosu na visinu potraživanja tužitelja.

11. U odluci ovoga suda broj Rev-1277/2022-2 od 8. ožujka 2023. zauzeto je suprotno pravno shvaćanje da se kod tzv. negativne tečajne razlike uopće ne radi o potraživanju tuženice kao banke nego su sudovi dužni temeljem prigovora tuženice u odnosu na visinu zahtjeva izračunati i iznose kada je tečaj CHF bio manji od početnog i takve iznose oduzeti od potraživanja tužitelja koji je postavio tužbeni zahtjev samo u odnosu na iznose kada je tečaj CHF bio viši od početnog u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu.

12. Revizija nije osnovana.

13. Predmet spora u revizijskom stadiju postupka je zahtjev tužiteljice za isplatu preplaćenih mjesečnih iznosa po osnovi ništetnosti odredbe o CHF valutnoj klauzuli.

14. Temeljem odredbe čl. 391. st. 3. ZPP prošireno vijeće ispitalo je pobijanu presudu samo u dijelu u kojem je revizija dopuštena i samo zbog pitanja zbog kojeg je dopuštena.

15. Nižestupanjski sudovi su prihvatili tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu u kojim je ista tražila isplatu preplaćenih mjesečnih iznosa po osnovi ništetnosti odredbe o CHF valutnoj klauzuli, a na temelju nalaza i mišljenja financijskog vještaka Z. R. Pritom nižestupanjski sudovi nisu uzimali u obzir i nisu umanjivali preplaćene iznose kada je tečaj CHF bio niži od tečaja CHF na dan isplate kredita.

16. Suprotno navedenome, tuženica smatra kako je plaćene iznose zbog nepoštenosti i ništetnosti odredaba o CHF valutnoj klauzuli trebalo umanjiti za one iznose za koje je tužitelj platio manji anuitet zbog toga što je tečaj CHF bio manji od onoga na dan isplate. Pritom tuženica smatra da Ugovor o kreditu treba gledati kao cjelinu i tužitelju je trebalo ukupno zatraženi iznos na ime preplaćenih mjesečnih iznosa po osnovi ništetnosti odredbe CHF o valutnoj klauzuli umanjiti s negativnim tečajnim razlikama nastalim u razdoblju kada je tečaj CHF bio niži od tečaja CHF na dan isplate kredita.

16.1. U ukidnom rješenju revizijskog suda br. Rev 1277/2022-2, kojim je prihvaćena revizija tužene banke i ukinuta drugostupanjska presuda te predmet vraćen sudu drugog stupnja na ponovno suđenje, ističe se:

„7. U presudi suda drugog stupnja iznosi se u točki 21. obrazloženja slijedeće pravno shvaćanje:

„21. Žalba također smatra da je prilikom donošenja odluke trebalo uzeti u obzir negativnu tečajnu razliku odnosno kada je tužitelj uplatio manji iznos od onog tečaja koji je bio ugovoren prilikom sklapanja ugovora, međutim to ne stoji jer tužena tijekom postupka nije istaknula prigovor prijetoj niti podnijela protutužbeni zahtjev.“.

8. Drugim riječima sud drugog stupnja smatra da tuženica može ostvariti svoj zahtjev na ime razlike tečaja tek ako postavi prigovor prijetoj ili protutužbeni zahtjev, dakle da u drugom slučaju nema pravo na razliku koji izvire iz činjenice da je tužitelj u određenom periodu zbog nižeg tečaja CHF u odnosu na kunu, tuženici plaćao niže anuitete kredita nego one koji su određeni tečajem CHF na dan sklapanja ugovora o kreditu.

9. Pravno shvaćanje suda drugog stupnja nije pravilno prije svega što sud polazi od činjenice da tuženica potražuje isplatu tih iznosa, no ona to u ovom postupku ne čini niti se o takvom zahtjevu raspravljalo niti se moglo raspravljati jer takvog zahtjeva tuženice nema.

10. Prigovor tuženice upravljen je na visinu iznosa kojeg tužitelj ima pravo na ime stjecanje bez osnove jer je u utvrđena djelomična ništetnost ugovora o kreditu glede valutne klauzule slijedom koje je kako to utvrđuju sudovi nižeg stupnja tužitelj bio dužan vratiti kredit prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate kredita, odnosno da dan plaćanja pojedinog anuiteta.

11. Odredbom čl. 323. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18 - dalje: ZOO/05) određeno je da u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protiv vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje.

12. U ovom postupku tužitelj upravo postavlja zahtjev za vraćanjem onog što je na ime anuiteta kredita isplatio tuženici na temelju ništetne ugovorne odredbe o iznosu kredita kojeg je dužan vratiti i koji se obračunava primjenom valutne klauzule (čl. 22. ZOO) vezana za tečaj CHF u vrijeme plaćanja, a koji predstavlja razliku između stvarno vraćenog iznosa kredita i iznosa koji bi trebao biti vraćen da se je obveza tužitelja kao primatelja kredita izračunala na bazi tečaja CHF u kunama u vrijeme sklapanja ugovora.

13. Nije u ovoj parnici sporno da je u određenom periodu tečaj CHF u kunama bio za primatelja kredita, tužitelja, povoljniji i da je na ime anuiteta plaćao nešto niže iznose od onih utvrđenih na temelju tečaja CHF u kune u trenutku sklapanja ugovora o kreditu.

14. Dakle, kada je tome tako, tuženica kada ističe prigovor da je prilikom obračuna više primljenog zbog kasnije utvrđene ništetnosti ugovorne odredbe o načinu primjene

valutne klauzule potrebno uzeti u obzir stvarni iznos više uplaćenog tuženica ne postavlja zahtjev za isplatu već prigovora visini tražbine ističući prigovor da tužitelj nema pravo na isplatu dijela anuiteta kada je tečaj CHF prema kuni bio niži (povoljniji za tužitelja) od onog koji je egzistirao u vrijeme zaključena ugovora, a prema kojem je utvrđena u postupku visina obveze tuženice.

15. Stoga niti nije pravilno pravno shvaćanje suda drugog stupnja da tuženica svoje pravo može ostvariti samo ako istakne prigovor prijetoja ili protutužbu jer ona na potražuje te iznose, već smatra da te iznose na ime razlike u tečaju CHF u odnosu na kune kada je tečaj bio niži od početnog nije niti primila pa nije niti u obvezi vratiti ti ih kao posljedicu ništetnosti.“

17. Prošireno vijeće prije svega smatra da temeljem odredbe čl. 323. st. 1. ZOO kod ništetnih ugovora, a isto tako kod djelomično ništetnih odredbi ugovora, svaka strana ima pravo na restitucijski zahtjev pri čemu je osnovna pretpostavka za odlučivanje o osnovanosti takvog zahtjeva da takav svoj restitucijski zahtjev pravilno postavi i istakne. Međutim da bi se uopće moglo odlučivati o potraživanju jedne od strane ugovora koji je djelomično ništetan potrebno je da takva strana u tom smislu postavi tužbeni zahtjev, odnosno ako se radi o tuženiku da postavi protutužbeni zahtjev ili procesnopravni prigovor radi prebijanja. Također je moguće da se postavi materijalnopravni prigovor prijetoja u smislu odredbi čl. 195. i čl. 196. ZOO. Jedino tada sud može odlučivati o potraživanju tuženice na ime restitucije temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o kreditu.

18. Kod toga prošireno vijeće ističe da se protutužba i procesnopravni prigovor radi prebijanja mogu staviti do zaključenja prethodnog postupka, a materijalnopravni prigovor prijetoja može se istaknuti do zaključenja glavne rasprave, s time da sukladno odredbi čl. 288.a st. 6. ZPP se radi opravdanja takvog prigovora ne mogu iznositi nove činjenice niti se mogu predlagati novi dokazi osim u slučaju iz čl. 299. st. 2. ZPP.

18.1. Slijedom toga, valja naglasiti da prigovor radi prebijanja (sudski prijetoj do kojeg dolazi u parnici odlukom suda) u postupovnopravnom smislu ne postoji ako ga tuženik na nesumnjiv način ne istakne te ako određeno ne navede koju tražbinu stavlja u prijetoj, s tim da tražbina koju je tuženik istaknuo takvim prigovorom mora biti kvantitativno određena. Jednako je tako i u odnosu na građanskopravni prijetoj, ali uz razlike koje proizlaze iz pravne prirode ovih instituta i odredbi čl. 333. st. 3. ZPP-a., kao i onih prekluzivne naravi iz čl. 288.a st. 6. ZPP-a.

19. U tom smislu, ako u postupku u odnosu na potraživanje tužene stranke, nije na određen način istaknut procesnopravni prigovor radi prebijanja iz čl. 333. ZPP ili materijalnopravni prigovor prijetoja (kompenzacija) iz čl. 195. i čl. 196. ZOO, odnosno ako nije podnesena protutužba, tada nema ni postupovnih pretpostavki za bilo kakvo odlučivanje o osnovanosti ili neosnovanosti potraživanja tuženice na ime restitucije u vezi s negativnim tečajnim razlikama temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o kreditu u CHF.

20. Obzirom na navedeno, kada tuženica samo općenito, kao u ovom slučaju (a istovjetno i u predmetu Rev 1277/2022), stavlja materijalnopravni prigovor kojim

zapravo (samo) osporava visinu potraživanja tužitelja temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o kreditu koje se odnose na CHF valutnu klauzulu, sud nije ovlašten niti dužan umanjivati potraživanje tužitelja s negativnim tečajnim razlikama nastalim u razdoblju kada je tečaj CHF bio niži od tečaja CHF na dan isplate. Slijedom navedenog, ne ulazeći u pitanje osnovanosti ili neosnovanosti tražbine tužene stranke, odgovor na pitanje zbog kojeg je dopuštena revizija glasi:

"U slučaju izostanka prigovora radi prebijanja ili materijalnopravnog prigovora prijebija ili protutužbenog zahtjeva, u postupcima u kojima tužitelji potražuju isplatu preplaćenih mjesečnih iznosa po osnovi ništetnosti odredbe o CHF valutnoj klauzuli, sud nije ovlašten niti dužan umanjiti tužiteljevu tražbinu s tzv. potplaćenim iznosima, odnosno negativnim tečajnim razlikama koji se odnose na razdoblje kada je tečaj HRK – CHF bio manji od tečaja HRK – CHF na dan isplate kredita."

21. Obzirom na navedeno, valjalo je temeljem odredbe čl. 391. st. 6. ZPP odbiti reviziju tuženice kao neosnovanu i presuditi kao u izreci.

Zagreb, 18. prosinca 2023.

Predsjednik vijeća:
Damir Kontrec, v.r.

Sutkinja Ljiljana Hrastinski Jurčec
Sudac Đuro Sessa

ODVOJENO MIŠLJENJE
u predmetu Rev-549/2023

1. U gore označenom predmetu većina sudaca u vijeću ovog suda sastavljenog u smislu odredbe čl. 390. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 57/11, 148/11-proč. tekst, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19 i 80/22 - dalje: ZPP) presudilo je da se odbija revizija tuženice "z. b." d.d. te je povodom pitanja zbog kojeg je dopušteno podnošenje revizije a koje glasi:

"Može li sud u postupcima u kojima tužitelji potražuju isplatu preplaćenih mjesečnih iznosa po osnovi ništetnosti odredbe o CHF valutnoj klauzuli, tužbeni zahtjev tužitelja umanjiti s tzv. potplaćenim iznosima odnosno negativnim tečajnim razlikama na temelju materijalno pravnih prigovora tuženika koji se odnose na razdoblje kada je tečaj HRK/CHF bio manji od tečaja HRK/CHF na dan isplate kredita?"

odgovorilo na slijedeći način:

"20. Obzirom na navedeno, kada tuženica samo općenito, kao u ovom slučaju, stavlja materijalnopравни prigovor kojim zapravo (samo) osporava visinu potraživanja tužitelja temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o kreditu koje se odnose na CHF valutnu klauzulu, sud nije ovlašten niti dužan umanjivati potraživanje tužitelja s negativnim tečajnim razlikama nastalim u razdoblju kada je tečaj CHF bio niži od tečaja CHF na dan isplate. Slijedom navedenog, ne ulazeći u pitanje osnovanosti ili neosnovanosti tražbine tužene stranke, odgovor na pitanje zbog kojeg je dopuštena revizija glasi:

"U slučaju izostanka prigovora radi prebijanja ili materijalnopravnog prigovora prijeboja ili protutužbenog zahtjeva, u postupcima u kojima tužitelji potražuju isplatu preplaćenih mjesečnih iznosa po osnovi ništetnosti odredbe o CHF valutnoj klauzuli, sud nije ovlašten niti dužan umanjiti tužiteljevu tražbinu s tzv. potplaćenim iznosima, odnosno negativnim tečajnim razlikama koji se odnose na razdoblje kada je tečaj HRK – CHF bio manji od tečaja HRK – CHF na dan isplate kredita."

2. Na žalost ne možemo se složiti sa pravnim shvaćanjem većine u ovom predmetu, i stoga dostavljamo ovo izdvojeno mišljenje za koje zahtijevamo da se dostavi strankama uz odluku i da se također objavi na mrežnim stranicama ovog suda uz rečenu odluku.

3. Razlozi zbog kojih smatramo da odluka većine nije pravilna, i time su naši razlozi suprotni biti odgovora na pitanje zbog kojeg je revizija dopuštena sastoje se u slijedećem:

"Većina u vijeću smatra da tuženica može ostvariti svoj zahtjev na ime razlike tečaja tek ako postavi prigovor prijebaja ili protutužbeni zahtjev, dakle da u drugom slučaju nema pravo na razliku koji izvire iz činjenice da je tužitelj u određenom periodu zbog nižeg tečaja CHF u odnosu na kunu, tuženici plaćao niže anuitete kredita nego one koji su određeni tečajem CHF na dan sklapanja ugovora o kreditu.

Smatramo da to nije pravilno prije svega što sud polazi od činjenice da tuženica potražuje isplatu tih iznosa, no ona to u ovom postupku ne čini niti se o takvom zahtjevu raspravljalo niti se moglo raspravljati jer takvog zahtjeva tuženice nema.

Prigovor tuženice upravljen je na visinu iznosa kojeg tužitelj ima pravo na ime stjecanje bez osnove jer je u utvrđena djelomična ništetnost ugovora o kreditu glede valutne klauzule slijedom koje je kako to utvrđuju sudovi nižeg stupnja tužitelj bio dužan vratiti kredit prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate kredita, odnosno da dan plaćanja pojedinog anuiteta."

4. Odredbom čl. 323. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18 - dalje: ZOO/05) određeno je da u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protiv vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje.

5. U ovom postupku tužitelj upravo postavlja zahtjev za vraćanjem onog što je na ime anuiteta kredita isplatio tuženici na temelju ništetne ugovorne odredbe o iznosu kredita kojeg je dužan vratiti i koji se obračunava primjenom valutne klauzule (čl. 22. ZOO) vezana za tečaj CHF u vrijeme plaćanja, a koji predstavlja razliku između stvarno vraćenog iznosa kredita i iznosa koji bi trebao biti vraćen da se je obveza tužitelja kao primatelja kredita izračunala na bazi tečaja CHF u kunama u vrijeme sklapanja ugovora.

6. Nije u ovoj parnici sporno da je u određenom periodu tečaj CHF u kunama bio za primatelja kredita, tužitelja, povoljniji i da je na ime anuiteta plaćao nešto niže iznose od onih utvrđenih na temelju tečaja CHF u kune u trenutku sklapanja ugovora o kreditu.

7. Dakle, kada je tome tako, tuženica kada ističe prigovor da je prilikom obračuna više primljenog zbog kasnije utvrđene ništetnosti ugovorne odredbe o načinu primjene valutne klauzule potrebno uzeti u obzir stvarni iznos više uplaćenog, tuženica ne postavlja zahtjev za isplatu već prigovora visini tražbine ističući prigovor da tužitelj nema pravo na isplatu dijela anuiteta kada je tečaj CHF prema kuni bio niži (povoljniji za tužitelja) od onog koji je egzistirao u vrijeme zaključena ugovora, a prema kojem je utvrđena u postupku visina obveze tuženice.

8. Stoga po našem, na žalost manjinskom pravnom shvaćanju niti nije pravilno pravno shvaćanje izneseno u ovoj odluci i usvojeno većinom glasova da tuženica svoje pravo može ostvariti samo ako istakne prigovor prijebaja ili protutužbu jer ona ne potražuje te iznose, već smatra da te iznose na ime razlike u tečaju CHF u odnosu na kune kada

je tečaj bio niži od početnog nije niti primila pa nije niti u obvezi vratiti ti ih kao posljedicu ništetnosti.

9. Zato smatramo da je reviziju trebalo prihvatiti, ukinuti presude suda nižeg stupnja te naložiti sudovima utvrditi, kada je tečaj CHF bio niži od početno utvrđenog, u kojem iznosu su anuiteta kredita u tom vremenu bili niži od početnog, i slijedom toga koji iznos predstavlja razliku između anuiteta kredita obračunatog u kunama prema tečaju CHF u vrijeme sklapanja ugovora i stvarno isplaćenih anuiteta u periodu kada je tečaj CHF bio povoljniji za tužitelja jer je zbog nižeg tečaja CHF plaćao manje iznose na ime anuiteta kredita.

Zagreb, 11.siječnja 2024.

Članovi vijeća:
Ljiljana Hrastinski Jurčec, v.r.

Đuro Sessa, v.r.